

İçselliğimde Terennüm Etikçe

– Yazan Adam · 07 Kasım 2011

Evet

Ne kadar hasreti yaşasam da,

Solgun bakışlarının karşısında yıkılıyordum.

Çare adına

Her neyi arasam yoruluyorum,

Ben sanırım sadece derdimi anlatamıyorum.

Hissetmeden,

Tefekküre yönelmeden,

Demim kıvamına ermeden sana gelmiyordum.

Sevdanın

Derinliğinde ki meşkini,

Feda olmakta, gösterdiğin yüceliği iyi bilirim,

İşte

O vakit ben çok sefilim,

Sana ram olmak adına fevkalade kifayetsizim.

Aşk için,

Nefeslenmeyi öncelerim,

Lakin kalbi lekelerimle çok çaresiz bir nefesim.

Ruhum için,

Mefkûre bilmem kimin,

Haysiyet için, elbette ki kul olmakta bir seçim.

İdrak,

Kimin için bilelim,

Aşkın halde bir dem olduğunu nasıl hissedelim.

Acizliğimle,

Şimdi kime ne deyim,

Nefsi marazlarımla ben çok çileliyim fark ederim.

Kalbi,

Nizama erişmeden,

Ruhi eminliği hissetmeden, seni nasıl anabilirdim.

Halinde,

Sudur eden o güzelliği,

İçsellikimde terennüm etikçe, fakirliğimi anıyorum.

Sana asla,

Layık olmadığımı biliyorum,

O bakımdan, sessizliğimle suhuletini yâd ediyorum Mustafa CİLASUN